

מבחן בקורס מבוא מורחב למדעי המחשב, CS1001.py**ביה"ס למדעי המחשב, אוני' תל אביב****סמסטר א' 16-2015, מועד ב, 18/3/2016**

מרצים: פרופ' עמירם יהודאי, אמיר רובינשטיין

מתרגלות: יעל ברן, מיכל קליינבורט

משך הבחינה: 3 שעות.

חומר עזר מותר: 2 דפי עזר (דו צדדיים) או 4 עמודים (חד צדדיים) בגודל A4 כל אחד.

- במבחן 10 עמודים מודפסים – בידקו שכולם בידיכם. בנוסף, בסוף הבחינה ישנו דף נוסף, ריק, לשימוש ב"מקרה חירום" בלבד.
- יש לכתוב את כל התשובות בטופס הבחינה. המחברת תשמש כטיוטה בלבד ולא תיבדק.
- יש לענות על כל השאלות.
- בכל השאלות, אלא אם נכתב במפורש אחרת:
 - אם עליכם לכתוב פונקציה, אין צורך לבדוק את תקינות הקלט שלה.
 - מותר להסתמך על סעיפים קודמים, גם אם לא עניתם עליהם.
 - ניתן לצטט טענות שנטענו בהרצאה או בשיעורי התרגול. במקרה זה יש לכתוב "בהרצאה/תרגול ראינו כ...".
- אנו ממליצים לא "להיתקע" על אף שאלה, אלא להמשיך לשאלות אחרות ולחזור לשאלה אח"כ.
- בכל סעיף ניתן לכתוב "איני יודעת" ולא לכתוב שום טקסט נוסף. במקרה זה יינתן 20% מציון הסעיף (מעוגל כלפי מטה).
- יש לכתוב את כל התשובות במקום המוקצב ובכתב קריא. תשובות ובהן חריגות משמעותיות מהמקום המוקצב, או תשובות הכתובות בכתב קטן מדי, לא ייקראו ולא יקבלו ניקוד, או שיקבלו ניקוד חלקי בלבד. תשובות שדורשות מאמצים רבים להבנתן גם כן עלולות לגרור הורדת ציון.

טבלת ציונים: (לשימוש הבודקים)**בהצלחה !**

ניקוד	ערך	שאלה
	25	1
	15	2
	20	3
	20	4
	20	5
	100	סה"כ

שאלה 1 (25 נק')

רשימה של n מספרים שונים זה מזה תיקרא רשימה בי-טונית (bitonic list) אם קיים אינדקס $0 \leq k \leq n - 1$ כך שכל האיברים עד לאינדקס k (כולל) מופיעים בסדר עולה ממש, וכל האיברים החל מאינדקס k מופיעים בסדר יורד ממש. לדוגמא: הרשימות $[1, 2, 3, 4]$, $[-3, 1, 2, 3, 80, 100, 6]$ הן רשימות בי-טוניות.

א. בסעיף זה עליכם להשלים את מימוש הפונקציה `find_maximum` שמקבלת כקלט רשימה בי-טונית של n מספרים שונים זה מזה, ומחזירה את האינדקס $0 \leq k \leq n - 1$ שבו מתקבל הערך המקסימלי. פונקציה זו, שמומשה כבר עבורכם, הינה פונקציית מעטפת שמבצעת קריאה לפונקציה רקורסיבית בשם `find_maximum_helper` אותה עליכם להשלים. על סיבוכיות הזמן של הפונקציה במקרה הגרוע להיות $O(\log n)$. דוגמת הרצה:

```
>>> find_maximum([-3, 1, 2, 3, 80, 100, 6])
5
```

```
def find_maximum(blst):
    return find_maximum_helper(blst, 0, len(blst)-1)

def find_maximum_helper(blst, start, end):
    n = _____
    if n==1:
        return _____
    if n==2:
        if _____:
            return _____
        else:
            return _____
    _____

    if _____:
        return _____
    else:
        return _____
```

ב. השלימו את השורות החסרות בפונקציה `sort_bitonic_list(blst)`, שמקבלת כקלט רשימה בי-טונית `blst`, ומחזירה רשימה חדשה שאיבריה הם איברי `blst` ממויינים מקטן לגדול. השתמשו בפונקציה `merge` ובפונקציה `merge` מהכיתה. תזכורת: `merge` מקבלת שתי רשימות ממוינות ויוצרת ביעילות רשימה חדשה ממוינת, המכילה את איברי שתייהן. לדוגמה:

```
>>> merge([1,3,5], [2,4])
```

```
[1, 2, 3, 4, 5]
```

דוגמת הרצה:

```
>>> sort_bitonic_list([-3, 1, 2, 3, 80, 100, 6])
```

```
[-3, 1, 2, 3, 6, 80, 100]
```

```
def sort_bitonic_list(blst):
    _____
    return merge(_____, _____)
```

ג. מיכל מציעה להשתמש בפונקציה `mergesort` (מיון מיזוג) שראינו בכיתה, לצורך מיון רשימה בי-טונית. לדוגמה:

```
>>> mergesort([-3, 1, 2, 3, 80, 100, 6])
```

```
[-3, 1, 2, 3, 6, 80, 100]
```

לדעתה של מיכל, סיבוכיות זמן הריצה במקרה הגרוע על רשימה בי-טונית (במונחים אסימפטוטיים של $O(\dots)$) תהיה קטנה יותר מאשר זו של `sort_bitonic_list` מסעיף ב'. אמיר, לעומתה, חושב להיפך, כלומר שסיבוכיות `mergesort` במקרה הגרוע גדולה יותר. עמירם טוען שהוויכוח מיותר, כי לשתי הפונקציות אותו חסם סיבוכיות זמן ריצה עבור רשימות בי-טוניות. סמנו מי לדעתכם צודק, וציינו מה הסיבוכיות במקרה הגרוע של שתי הפונקציות הנ"ל כתלות באורך הרשימה n . תנו תשובה כחסם אסימפטוטי הדוק ככל שתוכלו. הקיפו בעיגול:

סיבוכיות `sort_bitonic_list`: $O(\text{_____})$

סיבוכיות `mergesort`: $O(\text{_____})$

1. מיכל צודק

2. אמיר צודק

3. עמירם צודק

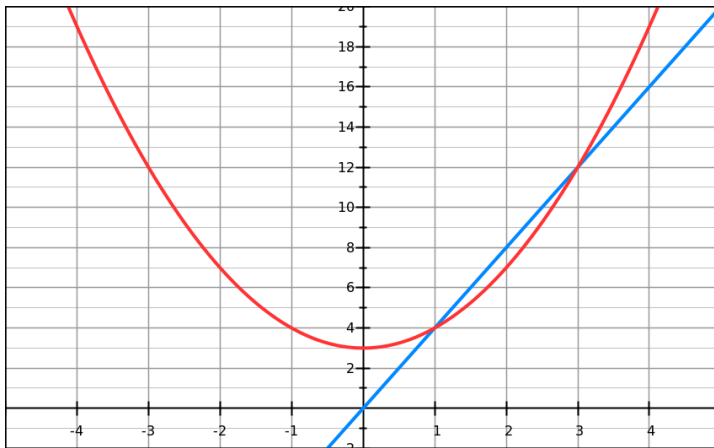
שאלה 2 (15 נק')

השאלה עוסקת בשיטת ניוטון-רפסון למציאת שורש של פונקציה (הקוד מצורף לנוחיותכם בהמשך השאלה, כמו גם הקוד של diff_param שראינו בכיתה).

א. בהינתן שתי פונקציות $f_1(x)$ ו- $f_2(x)$, שתיהן גזירות (כלומר עומדות בתנאי הנדרש עבור שיטת ניוטון רפסון), נרצה למצוא ערך x בו הפונקציות נפגשות, כלומר $f_1(x) == f_2(x)$. למשל עבור:

```
f1 = lambda x:4*x
f2 = lambda x:x**2+3
```

הפונקציות נפגשות בנקודות $x=1$ ו- $x=3$ (ראו איור).

השלימו את הפונקציה `equal(f1, f2)` המחזירה ערך x כזה, אם קיים. הפונקציה תקרא ל-`NR`. כל המגבלות החלות על פעולתה של `NR` כמובן חלות גם על `equal`. למשל, יכול להיות שקיימת נקודת מפגש, אבל `equal` לא תמצא אותה כי `NR` לא החזירה תשובה כנדרש. יש להשלים שתי שורות בלבד.

```
def equal(f1, f2):
    f = lambda x: _____
    return _____
```

ב. מה יקרה כאשר יועברו ל-`equal` שתי פונקציות שאין להם כלל נקודת מפגש? להלן שני מקרים כאלו. עליכם להחליט עבור כל מקרה, האם:

- (1) `equal` תחזיר `None` ותודפס השורה מתוך `NR` שמתחילה ב- "zero derivative"
- (2) `equal` תחזיר `None` ותודפס השורה מתוך `NR` שמתחילה ב- "no convergence"
- (3) אף על פי שאין לפונקציות נקודת מפגש `equal` תחזיר ערך מספרי כלשהו (שכמובן אינו נכון).

```
>>> equal(lambda x:x, lambda x:x**2+1) 3 / 2 / 1 (הקיפו בעיגול)
```

```
>>> equal(lambda x:x, lambda x:x+1) 3 / 2 / 1 (הקיפו בעיגול)
```

```
def diff_param(f,h=0.001):
    return (lambda x: (f(x+h)-f(x))/h)

def NR(func, deriv, epsilon=10**(-8), n=100, x0=None):
    if x0 is None:
        x0 = uniform(-100.,100.)
    x=x0; y=func(x)
    for i in range(n):
        if abs(y)<epsilon:
            print (x,y,"convergence in",i, "iterations")
            return x
        elif abs(deriv(x))<epsilon:
            print ("zero derivative, x0=",x0," i=",i, " xi=", x)
            return None
        else:
            print(x,y)
            x=x- func(x)/deriv(x)
            y=func(x)
    print("no convergence, x0=",x0," i=",i, " xi=", x)
    return None
```

שאלה 3 (20 נק')

בשאלה זו נממש אלגוריתמים להשוואה בין מחרוזות.

לשם פשטות נניח שהמחרוזות מכילות רק אותיות קטנות (lowercase) מהא"ב האנגלי a-z. מחרוזת מותרת להשוות תווים בודדים מתוך מחרוזת. לדוגמה, מותר:

```
s1[i]==s2[i+1], s1[0]==s2[-1]
```

אסור:

```
s1==s2, s1[2:4]==s2[1:3], s1==""
```

א. השלימו את הפונקציה הרקורסיבית הבאה להשוואה בין שתי מחרוזות s1 ו s2. הפונקציה מחזירה True אם ורק

אם s1==s2.
דוגמאות הרצה:

```
>>> comp('ab','ab')
True
>>> comp('','')
True
>>> comp('a','ab')
False
```

```
1 def comp(s1,s2):
2     if _____ :
3         return True
4     if len(s1)==0 or len(s2)==0:
5         return False
6     if _____ :
7         return False
8     return _____
```

המשך השאלה בעמוד הבא

בשני הסעיפים הבאים נממש שתי הרחבות של הפונקציה מסעיף א'. את כל אחת מההרחבות ניתן לקבל באמצעות הוספה של שתי שורות קוד רצופות לפונקציה מסעיף א' אחרי שורה 5 ולפני שורה 6. עבור כל הרחבה השלימו את שורות הקוד החסרות.

ב. s1 יכולה להכיל את התו '+' (0 או יותר פעמים), והוא מפורש כתו מיוחד, שמתאים לכל תו יחיד ב s2.

דוגמאות הרצה של הפונקציה המורחבת:

```
>>> comp('+', 'a')
True
>>> comp('+', '')
False
>>> comp('a+b', 'axb')
True
>>> comp('a+b', 'axxb')
False
```

הקוד להוספה עבור הרחבה ב' בלבד:

```
if _____ :
    return _____
```

ג. s1 יכולה להכיל את התו '*' (0 או יותר פעמים), והוא מפורש כתו מיוחד שמתאים לכל רצף של תוים באורך 1 או יותר ב s2. בסעיף זה ההרחבה הקודמת מבוטלת, כלומר התו '+' אינו מופיע ב s1.

דוגמאות הרצה של הפונקציה המורחבת:

```
>>> comp("a*xyz", "abcxyz")
True
>>> comp("a*", "a")
False
```

הקוד להוספה עבור הרחבה ג' בלבד:

```
if _____ :
    return _____
```

שאלה 4 (20 נק')

השאלה עוסקת בטבלאות hash. בכיתה ראינו מימוש אפשרי לטבלאות hash, כאשר הטיפול בהתנגשויות היה בשיטת השרשראות: הטבלה מיוצגת ע"י רשימה (של פייתון) שבכל כניסה שלה ישנה רשימה (של פייתון) גם כן. הרשימות ה"פנימיות" מכילות איברים שממופים לכניסה זו בטבלה הראשית. להלן הצעה למימוש חלופי: במקום הרשימות ה"פנימיות", נשמור טבלאות hash "פנימיות". כלומר בכל כניסה של הטבלה הראשית ישנה רשימה של רשימות. בנוסף, נצטרך להגדיר שתי פונקציות hash במקום אחת:

$$h_1(x) = x \bmod m_1$$

תמפה מפתחות לכניסות בטבלה הראשית שגודלה m_1 , ואילו $h_2(x) = x \bmod m_2$ שתמפה מפתחות לכניסות בטבלאות ה"פנימיות", שגודלן m_2 .

נגדיר "התנגשות חיצונית" בין שני מפתחות $x \neq y$ כמצב בו מתקיים $h_1(x) = h_1(y)$, ו"התנגשות פנימית" כמצב בו מתקיים $h_1(x) = h_1(y)$ and $h_2(x) = h_2(y)$.

א. נניח כי הטבלה הראשית היא בגודל $m_1=5$ וכל טבלה פנימית היא בגודל $m_2=3$. מכניסים לטבלה את המפתחות 0, 5, 12, 15. האם תתרחש התנגשות פנימית בין שני מפתחות כלשהם? אם כן, ציינו מיהם המפתחות שיתנגשו ומדוע, אחרת הסבירו מדוע לא.

ב. מהי סיבוכיות החיפוש במקרה הגרוע של מפתח במימוש הנ"ל של טבלת hash כתלות במספר האיברים n שנמצאים בטבלה? תנו תשובה כחסם אסימפטוטי הדוק ככל שתוכלו:
 $O(\text{_____})$

ג. עבור טבלה ראשית בגודל $m_1=5$ וכל טבלה פנימית בגודל $m_2=3$, מכניסים לטבלה 5 מספרים שונים זה מזה כלשהם. לאחר מכן מחפשים בטבלה את המספר 2, וידוע שהתקבל המקרה הגרוע של זמן החיפוש. רישמו דוגמה אפשרית ל-5 המספרים שהוכנסו לטבלה טרם החיפוש:

ד. יעל הציעה לבחור את גודל הטבלה הראשית להיות חזקה שלמה של גודל כל טבלה פנימית, כלומר אם גודל טבלה פנימית הוא m_2 אז גודל הטבלה הראשית יהיה $m_1 = m_2^k$ עבור $k \geq 2$ שלם כלשהו. מהו החיסרון העיקרי בבחירת פרמטרים כזו? הסבירו.

שאלה 5 (20 נק')

שאלה זאת עוסקת בגנרטורים אינסופיים. בכל הסעיפים ניתן להניח שהגנרטורים הנתונים הם אינסופיים.

תוכנית: קריאה לפונקציית גנרטור fgen מחזירה גנרטור (סוג של איטרטור), gen, וכל קריאה ל next(gen) מחזירה ערך כלשהו. נאמר שפונקציית הגנרטור fgen מייצרת ערך x אם x מתקבל (מוחזר) אחרי מס' סופי של קריאות ל next(gen). נאמר ש fgen מייצרת קבוצה (אולי אינסופית) של ערכים אם היא מייצרת כל ערך בקבוצה.

הפונקציה addGen מקבלת כפרמטרים שני גנרטורים אינסופיים iter1 ו iter2, ומחזירה גנרטור שהאבר ה n שלו הוא סכום האבר ה n של iter1 והאבר ה n של iter2.

```
def addGen(iter1,iter2):
    while True:
        yield(next(iter1)+next(iter2))
```

לדוגמה:

```
def ones():
    while True:
        yield 1
```

```
def naturals():
    n = 1
    while True:
        yield n
        n += 1
```

```
>>> o = ones()
>>> [next(o) for i in range(10)]
[1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1]
>>> n = naturals()
>>> [next(n) for i in range(10)]
[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10]
```

```
>>> o = ones()
>>> n = naturals()
>>> sumGen = addGen(o,n)
>>> [next(sumGen) for i in range(10)]
[2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11]
```

א. רוצים להכליל את הפונקציה addGen כך שתאפשר יצירת גנרטור אינסופי מהפעלת פונקציה כלשהי על האברים של שני גנרטורים אינסופיים נתונים בהתאמה. לדוגמה:

```
>>> o = ones()
>>> n = naturals()
>>> sumGen = operGen(lambda x,y: x+y,o,n)
>>> [next(sumGen) for i in range(10)]
[2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11]
```

כתבו את הפונקציה operGen:

```
def operGen(op,iter1,iter2):
```

ב. בסעיף הזה נכתוב פונקציה `once` שמקבלת כפרמטר גנרטור אינסופי `iter`, ומחזירה גנרטור שיוצר את כל האיברים שנוצרים על ידי `iter`, אבל כל איבר נוצר רק פעם אחת. לדוגמה:

```
def naturals_3():
    n = 1
    while True:
        yield n
        yield n
        yield n
        n += 1
```

```
>>> n3 = naturals_3()
>>> [next(n3) for i in range(10)]
[1, 1, 1, 2, 2, 2, 3, 3, 3, 4]
>>> n3 = naturals_3()
>>> n = once(n3)
>>> [next(n) for i in range(10)]
[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10]
```

```
def once(iter):
```

ג. מה יקרה לאחר הקריאה השנייה ל `next` בהרצות הבאות? סמנו את התשובה הנכונה.

```
>>> o = ones()
>>> o1 = once(o)
>>> next(o1)
1
>>> next(o1)
```

1. יוחזר 1
2. יוחזר ערך מספרי שאינו 1
3. תיזרק שגיאת ריצה (exception) מסוג (StopIteration)
4. לא יוחזר שום ערך, והאינטרפרטר יציג את >>> ויחכה לפקודה הבאה
5. לא יוחזר שום ערך ולא יוצג >>>, כי האינטרפרטר יתקע

דף נוסף למקרה הצורך